

Nr 38.

Av herr **Boman**, *angående ändrade grunder för statsbidraget till skolan för döva småbarn i Stockholm och förskolan för dövstumma i Göteborg.*

I ingiven skrivelse till Kungl. Maj:t hade svenska föreningen för dövas väl hemställt om höjt statsbidrag för den förskola för döva småbarn, som föreningen sedan 1925 upprätthåller i Stockholm. Enahanda hemställen hade ingivits från sällskapet för bildande av småbarnsskolor i Göteborg för den av detta sällskap skötta förskolan för dövstumma.

Båda dessa skolor mottaga dövstumma och döva småbarn, som äro för unga för att kunna intagas i de av distrikten underhållna skolorna, och barnen åtnjuta i dessa skolor undervisning till dess de kunna intagas i vederbörande distriktsskolor och vinna då i regel inträde i distriktsskolornas andra årsklass eller övergå till annan undervisning.

Förskolorna stå under statsinspektion, undervisningen såväl i Stockholm som i Göteborg ledes av föreståndarinna, som är utexaminerad dövstummlärlarinna med biträde av utbildade småskole- eller kindergartnlärlarinnor. Denna lärarepersonal har sedan 1929 pensionsrätt för såväl föreståndarinnor som biträdande lärarinnor.

Båda skolornas ekonomi är svag. Sålunda hade skolan i Stockholm under läsåret 1928—1929 en utgiftsstat av 8,476.18 kronor, som täcktes av ett statsbidrag å 800 kronor, anslag från Stockholms stad 4,500 kronor, terminsavgifter av bemedlade elever 460 kronor samt återstoden 2,716.18 kronor genom gåvor, insamling, basar o. d. Skolan i Göteborg, som undervisar även ett antal av högst 10 barn från andra län, vilka bo i ett litet hem, upprättat på föreståndarinnans initiativ och hittills bekostat av enskilda givare och elevavgifter, äger vissa inkomster i ränteavkastningen av för densamma givna testamentsmedel, men dess största inkomst är anslag från Göteborgs stad, som enligt beslut av stadsfullmäktige överlämnat dess övervakande åt sällskapet för bildande av småbarnsskolor. Såsom av föregående framgår är statens bidrag till upprätthållande av dessa skolors verksamhet synnerligen litet, endast 50 kronor för varje barn, som endast åtnjuter undervisning, samt 100 kronor för varje barn, som av skolan eller på dess bekostnad erhåller underhåll, under det att skolorna genom sin verksamhet i alla de fall, då de från förskolorna utgångna eleverna vinna inträde i distriktsskolornas andra årsklass, avlyfta en del av statens utgifter för barnens fortsatta undervisning.

Beträffande de ingivna ansökningarna har såväl inspektören för dövstumundervisningen som skolöverstyrelsen tillstyrkt desamma under vitsordande av skolornas betydelse för barnens uppfostran och undervisning.

Emellertid har Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen (240) förklarat sig för närvarande icke vilja ifrågasätta någon ändring i nu gällande bestämmelser om bidrag till dessa skolor av det skäl, att inom departementet pågår utredning rörande omorganisation av dövstumundervisningsväsendet m. m.

Att på förhand uttala sig om resultatet av en pågående utredning är givetvis i allmänhet synnerligen svårt. Men i detta fall avser ju utredningen den nu av distrikten drivna obligatoriska verksamheten, och den frivilliga verksamhet, som i gjorda framställningar söker en höjning i ett nu utgående obetydligt statsbidrag, kan svårigen tänkas därav röna något som helst inflytande. Det torde dessutom vara synnerligen ovisst, när resultatet kan föreligga av denna utredning, och när statsmakterna komma att fatta beslut i anledning därav.

Det belopp, som ett bifall till de gjorda framställningarna skulle röra sig om, torde vara omkring 3,600 kronor merkostnad för budgetåret med nuvarande elevantal, som icke nämnvärt torde komma att kunna ökas, och är såpass obetydligt, att det torde rymmas inom det i riksstaten upptagna förslagsanslaget till befrämjande av dövstumundervisningen å 190,000 kronor.

Med stöd av det anförda får jag hemställa,

att statsbidraget till skolan för döva småbarn i Stockholm och förskolan för dövstamma i Göteborg skall utgå efter samma grunder, som finnas föreskrivna angående bidrag till distriktskolor.

Stockholm den 21 januari 1931.

Gustaf Boman.